

DONDERDAG 2 EN VRIJDAG 3 AUGUSTUS 2018 FESTIVALBOULEVARD.NL

BLVRD VANDAAG

BOULEVARD
THEATERFESTIVAL
S-HERTOGENBOSCH

gazet van kippenvel voor de dunhuidigen die ontroering niet mijden



What you see is what you guess

In de winter van 2017 verkocht Unilever haar groenezeepeermak Driehoek. Holland hield zijn adem in. Zou de trots van onze gootsteenkastjes in buitenlandse handen vallen? Moest Nederland opnieuw afscheid nemen van bemind erfgoed? Er was al zoveel naar de knoppen gegaan. Zwarte Piet, de zaligheid van Pasen, dwergwerpen in Ruurlo. Maar adem diep in, adem langzaam weer uit.

Driehoek blijft Hollands eigendom. Dat monopolist Unilever het nationale merk plotseling wilde lozen, is zakelijk gezien overigens volslagen terecht. Aan Driehoek was al nauwelijks iets te verdienen. Laat staan na de radicale aanval van Theaterfestival Boulevard op de groenezeepeermak. Want *identiteit* is het thema van 2018. Da's lef. Identiteit is immers een begrip dat volop schuimt, maar zich

amper vast laat pakken. Anno 2018 is identiteit vooral vloeibaar. Ze ruikt naar wat je kent, maar ook naar frisse nieuwigheid. Waarschuwing: identiteit kan bijten en de ogen irriteren. Een spekglad thema. Toch gaan we het niet uit de weg. Integendeel: we zoeken het op. Veel voorstellingen, concerten en performances op Boulevard 2018 raken aan de vraag wie je bent – of denkt te zijn. Ontleen je je identiteit aan je huidskleur, religie

of seksuele geaardheid? Aan je sociale herkomst, banksaldo of leeftijd? Aan je vaderland, moedervlek of kinderen? Op deze vierendertigste festivaleditie van Boulevard dagen we je uit om stil te staan bij de twee kanten van identiteit: haar onveranderlijkheid maar vooral haar maakbaarheid. Internationale makers en artiesten tonen het op twintig festivallocaties. De slachtende mannen. De Japans-Koreaanse

verleidster. De maniakale Italiaanse componist. De voetballer en de bokser. De kenners van de genderjungle. En de vrouw die een geit wil zijn. *What you see is what you guess*, luidt het groenezepige festivalmotto. Een voorproefje vormen de 104 artiesten, medewerkers en andere schepsels hierboven. Nieuwsgierig? Kom uit dat gootsteenkastje. Laat elf dagen zien wie je nu bent of denkt te zien. Veel plezier! [EA]

Prettige chaos, verwarring en verrassing. Die steekwoorden passen *organischer* bij Miet Warlop [Torhout, 1978] dan logica, structuur en voorspelbaarheid. *Big Bears Cry Too* is haar eerste familievoorstelling. Boulevard beleeft de Nederlandse première.



REINOUT HIEL

Beren kunnen wel degelijk exploderen

Haar Grote Doorbraak was in 2009 met *Springville*, een voorstelling die internationaal hoge ogen gooide.

Big Bears Cry Too maakte ze met hetpaleis, het Antwerps theaterhuis voor kinderen, jongeren en kunstenaars. De overeenkomst? De fascinatie van Miet Warlop voor chemie tussen beeldende kunst, performance en installatie.

We zien een beer. Een te grote en

te schattige knuffelbeer. Zou hij nog groter en schattiger kunnen? Dat valt alleen maar aan den lijve te ondervinden, voelen we aan alles. Totdat hij met een harde, hele harde knal uit elkaar spat. Het is een berenbende op het podium.

Acteur Wietse Tanghe is de *puppetmaster* van de machine die ons door verschillende atmosferen vol voorwerpen, uitvindzels en substanties zal voeren. Hij trekt aan koorden, drukt op knopjes, laat dingen vallen, stromen, vervloeien, vliegen en botsen. Na de spectaculaire opening,

waarin de titelfiguur al direct een tragische dood beleeft, prepareren we ons voor de *take-off*. Alleen het geluid van de vliegtuigmotor is hoorbaar en voelbaar. Als we gaan, dan gaan we met z'n allen, zoemt in onze hoofden. Vrouwen vouwen hun handen over de oren van de kinderen. De kinderen zullen later hetzelfde bij hun ouders doen. Fantasie is bij hen in overvloed aanwezig; de angsten zijn exclusief voor de volwassenen in het publiek. Zij zien vliegcrampen – geen doldrieste avonturen.

Hart
Big Bears Cry Too is een speeltuin van beelden en objecten. Laat elke poging om er een touw aan vast te knopen maar varen. Doen de kinderen ook. Pas tegen het einde komt Miet Warlop de zoekende volwassene tegemoet met een-soort-van-logica. Zelf zei ze over haar manier van theatermaken: "We verzinnen verhalen, maken onszelf wijs dat er een logica in het leven schuilt. Maar er lijkt geen plan te zijn, geen waarheid." Dat illustreert *Big Bears Cry Too* volop: een gigantisch gebit blaast

een *bubblegum* op. Een groot, te groot hart laat wat lucht ontsnappen om niet te knappen. Een oog dat ons blijft aanstaren zweeft zonder gezicht in het luchtledige. Verf mengt rood en blauw. Het einde volgt snel, groots en meedogenloos. En wij zijn heerlijk de weg kwijt. [TT]

Miet Warlop | hetpaleis
Big Bears Cry Too [6+]
Nederlandse première
do 2 en vr 3 aug
15.30 uur | 50 min
Bij Katrien



JOOST BATAILLE

Little 's-H

's-Hertogenbosch is voor het eerst in haar geschiedenis het aller-warmste plekje op aarde. Mensen in een kantoor overwegen de stad tijdelijk El Bosco te dopen, omdat dat beter bij ons nieuwe klimaat zou passen. Op een flipover heeft een van de oververhitte marketeers een grote zon getekend.

Ik sta bij de ijszaak – die met het lekkerste ijs van de stad. Ik bestel

twee bolletjes: pistache en citroen. Naast mij staat een jongetje. Hij trekt zijn broek omlaag.

De airco in het kantoor van de afdeling Citymarketing is uitgevallen. "Basta", zegt de grootste man, zijn baard vermomt een bil-kin. Hij staat op en flipt de flip-over over. Nu wij een vakantieoord zijn geworden, moeten wij ons ook als vakantieoord gedragen, vindt hij. Vaarwel mutsen-merchandise en paraplu's met logo, welkom af te huren strandbedjes, parasols, en

getolereerde kinderarbeid. Het is tijd voor een nieuwe aanpak. 'La dolce vita', pent hij met hanenpoten op het papier.

Het jongetje zegt "Mijn piemeltje jeukt." Ik antwoord dat hij dan maar het beste een ijsje kan eten. De vrouw die zich als zijn moeder gedraagt, zegt dat hij zijn broek moet aantrekken. Het meisje achter de toonbank geeft hem vlug een hoortje een-hoorn-ijs. Het jongetje laat zijn piemel los en pakt het ijsje vast. De vermoedelijke moeder trekt

nodeloos gegeneerd zijn broek omhoog. Buiten ruikt het naar schraal bier, rot afval en oud zweet. Een beetje naar gekke Harry. Hoe zou het daarmee gaan?

Op de flipover is een plattegrond verschenen: het stadsstrand bij de Gamma is gedeeltelijk afgezet als naaktstrand. Rosmalen en Vught heten vanaf nu Little 's-Hertogenbosch. Rondom de Parade is een cirkel getrokken met de tekst 'Teatro Festivallo' en 'Teamuitje!' [TT]

Hoe God z'n blokkendoos omkieperde

In den beginne was er een leeg plein. Toen vielen plots drie geometrische figuren uit de lucht. De schepping was begonnen. Theun Mosk zag dat het goed was.



KARIN JONKERS

Een pittige ontwerpvrage was het. Niet dat Theun Mosk [38] stevige puzzels uit de weg gaat. Integendeel, bewijst zijn jarenlange theatervormgeving voor Boukje Schweigman, Lotte van den Berg en Jetse Batelaan. Maar toch: "Kun je drie ruimtelijke objecten/installaties voor het festivalplein ontwerpen, waarin makers kunnen spelen en onderzoeken?", vroeg Boulevard hem. Theun zei ja. Strak van lijn moet het zijn, wist hij al snel. "Ik wil tegenwicht bieden aan het organische van het plein, met zijn bomen, theatertenten en horeca. Ik zocht een contrapunt, ook voor de Sint-Jan met z'n talloze tierelantijnen." Zijn liefde voor geometrie voerde

hem naar de blokkendoos uit zijn Friese jeugd. "Ik woon nu in Amsterdam, maar heb hem nog altijd: een verzameling ongelakte houten kubussen, balken en cilinders. Mijn twee kinderen spelen er nu mee."

Zeezeilen

In zijn studio begon hij *Block Box* te ontwerpen, zonder de lessen van de Amerikaanse theatermaker Robert Wilson te vergeten. Vijftien jaar geleden leerde Theun op Long Island, New York van hem dat je eerst ordent en dan het evenwicht eruit gaat halen. "Zo creëer je spanning", zegt Theun. Voor Boulevard leverde het drie vormen op: een halve cirkel, een platgelegde driehoek en een kubus – van oudsher zijn lievelingsvorm. Ook stelde hij een waaijer van heldere Pantone-kleuren samen. Binnen is de ruimte neutraal. "Daar doe ik nadrukkelijk een

stap terug. Het is de ruimte van de kunstenaars. De *Block Box* moet de vrijheid bieden om alles te kunnen doen: betimmeren, verven, een extra ruimte erin maken."

Enerzijds verklappen de *Block Boxes* zijdelingse invloed van de Memphis-stijl uit begin jaren tachtig. Anderzijds knipogen ze naar Theuns herkomst: "Met mijn ouders heb ik veel op zee gezeild. Noordzee, Oostzee: altijd was er de horizon. Ook thuis in IJlst waren er lijnen. Aan de voorkant stroomde de Geeuw, uit de Elfstedentocht. Aan de achterkant keken we uit over eindeloze weilanden."

Uitvinding

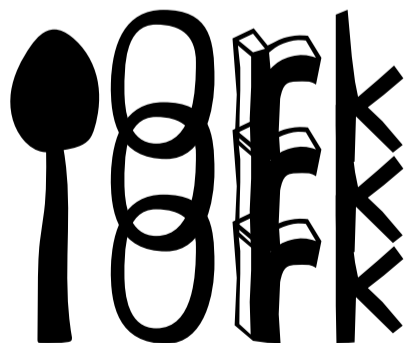
Op de Rietveld Academie studeerde hij theatervormgeving. Eerder stak hij het diploma van theatertechnicus op zak. Zo verenigt Theun kennis van twee

disciplines. "Als ik ontwerpen maak voor [muziek]theater, operahuizen en musea hou ik van nature rekening met schaal, gewicht en transport. Veel decors moeten demontabel zijn. Tegelijkertijd gruw je als ontwerper van naden. Ga je daar weer op puzzelen. Die vragen dagen uit, maken je creatief. Ik heb geleerd dat elke beperking een cadeau is." In dat besef kloppen veeleisende makers bij hem aan, onder wie Paul Koek, Marcus Azzini en Robert Wilson. Voor de pasjeshouder van Gamma of Karwei: elke *Block Box* is van zes centimeter dikke sandwichplaten. Ze zijn lichtdicht, geluidsarm en warmte-isolerend – je verandert niet in een gebakken scharrelei. In de categorie-Eureka valt de verlichting van de nooduitgang, die alleen brandt als het werkelijk nodig is. Het is een uitvinding van Theun

zelf. Laconiek: "Als zo'n ding voortdurend brandt, is het voor mij geen theatterruimte."

Voorstellingen

En dat is het wel op Boulevard. In de *Block Boxes* vinden elke dag vanaf 13.00 uur korte voorstellingen plaats. United Cowboys toont in de zwarte halve schijf de performance *IN CASE*. Alexandra Broeder en Willemijn Zevenhuijzen gidsen je in de gele driehoek naar *Solaris*, een wereld die parallel is aan de onze. Benjamin Verdonck en zijn technische vernuft Lucas van Haesbroeck laten je bivakkeren in hun *Wunderkammer*. Is de schepping nu volbracht? Nee, nooit. God heeft het al in z'n agenda van 2019 staan. Bij donderdag 1 augustus: 'Blokkendoos kantelen.' Want Boulevard is nooit klaar met bouwen en experimenteren. [EA]



Twee dagen geleden leverde journalist, schrijver en lekkerbek Jeroen Thijssen zijn biografie over Johannes van Dam [1946-2013] bij de uitgever in. Deadline gehaald. Maar tijd om uit te buiken, krijgt hij niet. Als Dagkrantredacteur schrijft Jeroen de komende elf dagen onder andere over eten en drinken. Een voorverkenning.

Lof met/onder kastanjes

Lof, fietsen en moules-frites. Wat is er Belgischer dan dat? Dit jaar schuilt *Lof*, het eigen restaurant van Theaterfestival Boulevard, onder de kastanjes van de Parade waar vorig jaar *De Morgen* zat. Over twee tenten verdeeld, hangen de vintage racefietsen aan het plafond boven het etende publiek. De tweewielers blijken afkomstig van Vintage Bikes in Den Dungen. De *moules* komen van het kookeiland, vooraan. Gasten kunnen toekijken hoe de kok de zeediertjes gaar kookt in Leffe

Blond. In een lounge-theatertje met canapés en andere *chaise longues* kunnen de gasten tot diepe ontspanning komen. Vanaf vijf uur staan de stoeltjes op het terras, klaar voor koffie, bier en andere vloeibare geneugten.

Vinyl na

Lunch en diner met Belgisch bier en Belgisch voedsel: Lof serveert het van 13.00 tot 22.00 uur. Tussen de vijftien en de twintig euro kosten de hoofdgerechten, die uiteenlopen van moules-frites

en entrecote tot oesters en een smeùge quinoa-burger. Het linnen op tafel roept erom bekleed te worden. Dat moet lukken op een theaterfestival dat gelijktijdig plaatsvindt met Den Bosch Celebrates Food 2018.

Wanneer het eten is gedaan, gaan de borden aan de kant en de dj's aan de slag. Vier verschillende platenridders [m/v], onder wie Poco Poco en Fleur du Bonheur, trakteren het publiek zes avonden op delicatessen van vinyl. [JT|EA]



JEAN PHILIPSE

De lanen uit, van het padje af

Pak het telraam er maar bij. Honderdvijfendertig verschillende voorstellingen, concerten, performances en installaties vormen Boulevard 2018.

Hoe voorkom je dat je op voorhand verdwaalt? Of is de weg kwijt mogen raken juist de kracht van het festival? Ontmoeting met vier programmagidsen.

Als handreiking aan bezoekers heeft Boulevard vier van haar medewerkers tot programmagids uitgeroepen. Alle vier 'staan' ze voor een ander type bezoeker. Yes, we know: elk van onze tienduizenden bezoekers is anders – and what you see is what you guess. Maar na vierendertig festival edities durven we vier groepen van gelijkgestemden te onderscheiden op grond van onder meer hun leeftijd, levensstijl, genrevoorkeuren en de verlangde mate van avonturisme, complexiteit en experiment. Op festivalboulevard.nl/keuzestress kun je de dagschema's van onze programmagidsen volgen. Ze geven elke dag tips. Bovendien kun je ze persoonlijk volgen voor meer inhoudelijke informatie en nieuwtjes. Grote kans dat je jezelf in een van hen herkent.



TESSA

Tessa is programmeur van Theaterfestival Boulevard en moeder van twee jonge kindjes – een van twee en eentje van vier jaar. Die manier van kijken, als programmeur en moeder, neem je allebei altijd mee. Als ouder bekijk je een voorstelling door je eigen ogen, maar ook door die van je kinderen. Je probeert je in hen te verplaatsen en ziet hoe en wat ze raakt. Zo leer je ze op een heel nieuwe manier kennen. Daarnaast kun je lekker met je partner een glas wijn drinken terwijl zij een ijsje eten. "Die totaalbeleving, die vind je niet in een doorsnee speeltuin." Volg Tessa voor een programma voor het hele gezin.



JEAN

Jean komt al drieëndertig jaar op het festival. Echt. Nog nooit heeft ie één dag gemist. Van huis uit is hij art director, vormgever en fotograaf. Als lid van de Dagkrantredactie maakt hij bloedmooie foto's. Maar schrijven kan ie ook. Als wereldreiziger kriskrast hij elk jaar enkele maanden over de aarde, zijn camera binnen handbereik. Maar deze elf dagen woont hij op het festivalplein, waarvandaan hij op reis gaat. Het liefst ziet hij schurende schoonheid, een voorstelling die bijt. Hij is de local reisgids die je aan je zij wilt hebben, als je over onontgonnen paden struint. Volg Jean voor de mooiste beelden tijdens het festival.



TEDDY

Teddy is redacteur van onder andere deze Dagkrant en is ook door het jaar heen voor Boulevard aan het schrijven. Voor haar werk ziet ze veel theater, waarbij ze altijd uitkijkt naar die ene voorstelling die je nog jaren bij zal blijven. Een theatervoorstelling is volgens haar op zijn best als alles samenkomt: beeld, tekst, decor, spel, locatie. Ze houdt ervan als er echt iets wordt verteld. Als er een groter verhaal zit achter wat je ziet. Ze is altijd op zoek naar – en geïnteresseerd in – de drijfveer van de maker. Op zoek naar het verhaal. Volg Teddy voor die ene voorstelling die je jaren bijblijft.



PORTRETEN: KARIN JONKERS

VINCENT

Vincent is een theaterprofessional. Hij heeft bij verschillende organisaties gewerkt, waar hij zich als acteur maar vooral ook achter de schermen heeft ingezet. Voor ons werkt hij dit jaar aan het verdiepende programma van het Josephkwartier. Voor hem is het leukste aan een festival de verrassing. Dat je een aantal keuzes maakt, maar verder je blik openhoudt voor alles wat er speelt. Dat je de ene dag iemand ontmoet in een zaal uit ziet komen en de dag erna uit nieuwsgierigheid zelf ook een kaartje koopt. Dat er nog niks vastligt. En dat je kijkjes achter de schermen kunt nemen, bijvoorbeeld bij de Ateliers in het Josephkwartier. "Dat is uniek, dat vind je op geen ander festival." Volg Vincent voor verdieping en verrassing. [TT|EA]

Meer info via festivalboulevard.nl/keuzestress



Redactieleden zijn erg zintuiglijke types. Ze bestaan uit grote ogen, oren, vingers, neus en papillen, met daartussen slechts wat huid, botten en weefsel. De ogen maken nu al overuren: what we see is what we guess. Maar ook onze oren zijn gespist. In de rubriek 'Luistervinken' laten we je graag delen in [flarden van] gesprekken die we in elf dagen Boulevard opvangen.

Gisteren op het plein, gesprekje tussen de theatermakers Lekkere Man 1 en Alexandra Broeder.

"Als het vandaag al morgen was, waren we al begonnen."

[stille]
"Mannenvlees, had iemand dan ooit getwijfeld aan de smakelijkheid daarvan?"



INTERNATIONALE SELECTIE



TRUTH OR DARE, BRITNEY OR GOOFY,
NACHT UND NEBEL,
JESUS CHRIST OR SUPERSTAR ZA 29 DEC
HETPALEIS & SONTAG/LIES PAUWELS

Een krachtige voorstelling over emotionele intelligentie en authenticiteit met zeven psychisch kwetsbare jongeren, drie fashionmodellen en een priester.

EXPLORE FESTIVAL VR 15 & DO 21 T/M ZA 23 MRT

GRENZELOOS THEATER

Vier dagen met prikkelend theater door eigentijdse makers uit alle windstreken. Een venster op de wereld voor avontuurlijke toeschouwers.

THIS IS MY LAST DANCE WO 1 MEI

TABEA MARTIN

Een prachtig duet over fysieke aftakeling en de confrontatie met de dood, geïnspireerd op Samuel Becketts *Eindspel*.

CHASSÉ | THEATER

CHASSE.NL



Het absurde succes van Het Noordbrabants Museum

Het Noordbrabants Museum tart graag het voorstellingsvermogen. In 2016, het vijfhonderdste sterfjaar van Jheronimus Bosch, trok de unieke tentoonstelling van zijn werken maar liefst 421.700 bezoekers uit 81 landen. Met de kersverse expositie van Kamargurka zoekt het museum – partner van Boulevard – opnieuw de grenzen op. Vijf vragen aan directeur Charles de Mooij.

Samen met Boulevard, Stadsbibliotheek en andere cultuurdragers maak je je sterk voor de campagne 's-Hertogenbosch, Cultuurstad van het Zuiden. Dat predikaat is geen Kamagurkiaanse humor?

Nee, absoluut niet. We zijn zonder twijfel Cultuurstad van het Zuiden. Als ik bankier was zou ik het trouwens dé Cultuurstad van het Zuiden noemen. Dit is een levendige stad met een rijke historie. Veelkleurig aanbod, prachtig decor, grote toegankelijkheid. Toch zijn er ook mitsen en maren. Succes leidt vaak tot te grote volwaanheid over jezelf. De kunst is om ervoor te zorgen dat je een golf creëert die

nog hoger reikt dan tot waar je al bent gekomen.

Op do 2 en vr 3 augustus speelt Kamagurka op Boulevard de voorstelling Voorbij de grenzen van de ernst. Onder diezelfde titel exposeren jullie zijn werk tot en met 28 oktober 2018.

Ja, drie grote zalen vol. Ik houd van zijn absurdisme. Toen het idee ontstond, heb ik hartelijk 'ja' gezegd. We tonen zowel twee- als driedimensionaal werk. Strips, cartoons, schilderijen, notitieboekjes, filmpjes van performances en de Kamabot, een robot die op onregelmatige tijden een actuele cartoon van Kamagurka uitspuugt.

Het gaat crescendo met Het Noordbrabants Museum: veel spraakmakende exposities. Zijn jullie inmiddels het Museum van het Zuiden?

Ik zeg wel eens dat wij het meest Belgische museum van Nederland zijn. Hier vind je bij wijze van spreken eerder Rubens dan Rembrandt. Die voorkeur delen we overigens met Theaterfestival Boulevard. Waarin we ook op elkaar lijken: allebei zijn we bewust van het belang om zowel stedelijk en regionaal draagvlak te creëren als over de grenzen te kijken.

Tel je vaak je zegeningen, waaronder je werk in deze stad?

Ja, ik voel grote dankbaarheid. Maar één ding mogen we niet zijn: zelfgenoegzaam. Dan loopt het succes met je weg. In deze stad lijken we te vergeten dat er ook een periode na het Boschjaar is. Niet dat ik miljoenen Chinezen zou willen binnenhalen. Maar we

mogen onze concurrentiepositie niet veronachtzamen."

Hoe maken we de stad sterker?

Door te investeren en te vernieuwen in cultuur én de kwaliteit van het stedelijke decor. Niet door een openluchtmuseum te zijn. Dat is een kwestie van geld, maar vooral van ambitie.

Die delen we met Boulevard. We hebben allebei een hekel aan vage plannen. Om het profiel van de stad aan te scherpen, zijn plannen nodig met kop en staart. Wie ze moet leveren? Degenen die hun brood met cultuur verdienen, maar ook de ondernemers, de gemeente en andere overheden. [EA]



MARC BOLSIUS



P 4004-15-L

Maandag 30-07-2018 om 10:00

1^e RIT

BOULEVARD 2018

KIEP

JEAN PHILIPSE

Het misleide oog

'KIEP', zegt het A4'tje. Dat kan een gebiedende wijs zijn: 'KANTEL, GOOI OM.' Maar dat neigt naar vandalisme. Bovendien ligt de gebiedende wijs lastig op dit festival, waar blinde volgzzaamheid niet de sterkst ontwikkelde trek van artiesten en medewerkers is. Tijd voor onderzoek.

Turf het maar eens. Een jaar lang: het aantal keren dat je 'bij nader inzien' hoort. Achter die uitdrukking zit een wereld van aannames, misverstanden en openbaringen. In dat besef vragen we acht fotografen, vrijwel allemaal beroepsjagers, om een foto voor de rubriek 'Het misleide oog' te maken. Opdracht: zoek de geldigheid van *What you see is what you guess*, het festivalcredo van 2018. Jean Philippe trapt af. Tijdens de opbouw van het festivalplein trok het handgeschreven woord 'KIEP' zijn oog. Verwijst het naar het Bossche begrip voor kip? If so: wat doet een rolcontainer met pluimvee op het zonnige festivalplein? Voor blauwalg wijken we niet. Maar salmonella?

Nepbloed

Volgens het Bosch' Woordenboek heeft KIEP nog een betekenis. Kiepen is ingespannen kijken, met half dichtgeknepen ogen. Zoals je in een theaterzaal doet, wanneer het licht je verblindt of drie liter nepbloed uit een hart gutst. Daarnaast is KIEP in deze

stad onlosmakelijk verbonden met de paradijsvogel Janus Borghs alias Janus Kiep [1914-1981], een legendarische bloemenkoopman met een verminkt gezicht. Navraag leert dat de 'KIEP' op de foto naar het gelijknamige restaurant op Boulevard verwijst. De container bevat geen kippen, maar stoelen. Doodzonde, vindt Jean: "Ik hou van kip." Hij is niet de enige. Op zijn wereldreizen – hij bezocht honderdveertig landen – ontdekte hij dat ze overal kip eten. "Varken en koe liggen vaak moeilijker. Waar ze het meest kip kluiven? Papoea-Nieuw-Guinea."

P 4004-5-L

Wat ook intrigeert, is de code P 4004-5-L. Aanvankelijk dacht Jean aan het registratienummer van een Brabantse scharrel- of biokippenhouderij. Maar bij nader inzien vermoedt hij dat het een logistieke code van Hutten Catering is. Veelbelovend oogt de tekst '1e RIT'. "Ik moest aan de Tour de France denken", zegt Jean. "Maar dat spektakel is al voorbij." Een troost voor de sportliefhebber: in de sterke

voorstelling [B] – zie achterkant van deze Dagkrant – gaan bokkers en dansers een duel met het leven aan. Bel voor de laatste ronde: is fotograferen ook een vorm van duellieren? Soms wel, vindt Jean. "Niet alleen in Nederland, ook buiten Europa. Als fotograaf kun je tegen de taal of de sociale context oplopen. Als iemand per se niet gefotografeerd wil worden, doe je het niet." Zijn laatste reis voerde naar Indonesië, waar het motto *What you see is what you guess* zich vermomd aandiende. "Op het eilandje Alor kwam ik een groep Indonesiërs uit Surabaya tegen. Er was een vrouw bij die een gele banda en een sarong droeg. Een levendig, open type. Zo portretteerde ik haar. Later bleek dat het een verkleedpartij was geweest: het reisgezelschap had zich in de lokale dracht gehesen. Ze droegen hun eigen kleren weer. De vrouw die ik had gefotografeerd, bleek een vrome moslima in een niqab. Maar ik herkende haar aan haar ogen." [EA] [Reisfoto's 1970-2018 van Jean: www.jeanphilipse.nl](http://www.jeanphilipse.nl)

BUCKET LIST 2018

Wat mag je vóór je laatste snik niet missen? Elke dag stelt de Dagkrant-redactie een verse Bucket List samen. Onze horizon: we blikken maximaal drie dagen vooruit. Deze keuze van de redactie komt onafhankelijk tot stand, is niet in marketing gedrenkt en algoritmevrij.



MICHEL DEVIJVER

Compassie. De geschiedenis van het machinegeweer NTGENT | MILO RAU

De Zwitserse theatermaker Milo Rau [1977] is de kersverse artistiek leider van NTGent. Op Boulevard 2016 vloerde hij het publiek met Five Easy Pieces, waarin zeven kinderen en een volwassene het leven van Marc Dutroux naspelen. Opnieuw kiest Rau niet voor wattige, schokkende thema's. Zijn actuele dubbelmonoloog Compassie. De geschiedenis van het machinegeweer laat het ongemak voelen dat oorlogsbeelden, vluchtelingenstromen en epidemieën in ons loswoelen: we appen een huilende smiley, liggen wakker of zetten een hulpkonvooi in beweging. Spel: Els Dottermans en Olga Mouak.
[do 2 t/m za 4 aug | 20.30u | Verkadefabriek | Pendelbus \[gratis\] vanaf festivalplein](#)



HÉLÈNE BOYER

The Way You Sound Tonight ARNO SCHUITEMAKER

Op Holland Festival 2018 moesten halsoverkop voorstellingen worden bijgeboekt om velen niet teleur te stellen. De stormloop is begrijpelijk. The Way You Sound Tonight is een geestverruimende dansperformance waar drie gram Amnesia Haze of fles Tequila saai bij is. Alles cirkelt, trekt en weerkaatst in deze choreografie van Arno Schuitemaker [1976]. Zijn vijf performers tolleren, net zoals de geluiden, hun trillingen en echo's. VPRO over zijn werk: Als een stroomstoot [...] Hypnotiserende, repeterende bewegingen op elektronische minimal music. Dat gaat over energie, dat geeft spanning en houdt je ademloos geboeid."
[vr 3 t/m zo 5 aug | elke dag om 19.00u en 20.00u | Theater a/d Parade | elke dag](#)

Gesprek van de Dag NAZMIYE ORAL

Elke dag voert actrice en columniste Nazmiye Oral om 16.00 uur een gesprek met makers, experts en bezoekers.

Rosalba Torres Guerrero [1974] bieden dans-op-leven-en-dood, slapstickscènes, fabelachtige videoprojecties en muziek.
[vr 3 t/m zo 5 aug | 21.00u | Perron-3 Rosmalen Pendelbus \[gratis\] vanaf festivalplein](#)

Verboden Gebied: Vrouw in Niemandsland JOHAN SIMONS, ELSIE DE BRAUW, ERWIN MORTIER

Ze is een van de beste ["Nee, de beste", joelt een redactielid] actrices van Nederland. Elsie de Brauw, die tweemaal de Theo d'Or won, maakte naam en faam bij Hollandia, HZT, Toneelgroep Amsterdam en NTGent. In de aangrijpende monoloog 'Verboden Gebied: Vrouw in Niemandsland' speelt ze de rol van een vrijwilligster in de Eerste Wereldoorlog - 'de Grote Oorlog, zeggen ze in België en Frankrijk'. Ze vervoert gewonde soldaten van de loopgraven naar de hospitalen. Langzaam beseft ze dat haar leven in een niemandsland is veranderd. De tekst is van Erwin Mortier, schrijver van onder meer de romans Godenslaap en De spiegelingen. De regie is van Johan Simons.
[za 4, zo 5, di 7 en wo 8 aug | 20.30 | Theater de Speeldoos Vught | Pendelbus \[gratis\] vanaf festivalplein](#)

Pfffff

We hebben onszelf de beperking opgelegd dat de tips niet verder dan drie festivaldagen reiken. Maar pfffff, het voelt erg onaangenaam om een dief van jouw/uw geluk te zijn. Daarom toch enkele middellangetermijntips van de redactie. [EA]

Gesualdo
DE WARMER WINKEL EN HET NEDERLANDS KAMERKOOR
[muziektheater | di 7 t/m do 9 aug](#)

Juliet and Romeo
LOST DOG + BEN DUKE
[theater + dans | di 7 t/m vr 10 aug](#)

Dear friend, wolves have always eaten sheep
WILD VLEES
[performance | di 7 t/m za 11 aug](#)

Warnet | 7+
SCHIPPERS&VANGUCHT
[familievoorstelling | di 7 t/m zo 12 aug](#)

Alle voorstellingen vind je online op www.festivalboulevard.nl



KAARTVERKOOP

Aan de kassa

Aan de kassa in Theater aan de Parade. Betaling à contant, pinpas, Mastercard en Visacard en de landelijke podiumkaart. Tijdens het festival zijn er drie extra verkooppunten voor de Boulevardkaarten: de kassa op het centrale festivalplein, in het Josephkwartier en in de Verkadefabriek.

Telefonisch

Kaarten kun je ook bestellen via 0900 33 72 72 3 [lokaal tarief]. Alleen vanuit België: +31 (0)73 680 98 01. Betaling uitsluitend met Mastercard/Visa.

Online

Op www.festivalboulevard.nl kun je kaarten online bestellen en betalen. Ze worden digitaal toegestuurd, waarna je ze zelf kunt printen. Attentie: vanuit het buitenland is betaling met IDEAL niet mogelijk. Kaarten kunnen tot zeven dagen vóór de speeldag van de voorstelling thuisgestuurd worden. Verzendkosten per zending: € 2,50. Daarna zijn de kaarten af te halen bij de kassa in Theater aan de Parade.

Openingstijden

Tijdens het festival zijn de kassa's geopend van 13.00-22.00u en telefonisch bereikbaar van 13.00-20.00u. Telefoonnummer: 073 - 680 98 01. Indien een voorstelling op locatie niet is uitverkocht, zijn er vanaf een half uur voor aanvang ter plekke nog kaarten te koop. Informeer hiernaar bij Tickets & Info.

INFO

Algemeen: 073 - 6 124 505
Kaartverkoop: 073- 680 98 01

Openingstijden festivalplein

Van 13.00 tot 00.45u. Aanvang programmering vanaf 15.00u m.u.v. Block Box [vanaf 13.00u]. Zondag 12 augustus sluit het festivalplein om 23.30u.

Pendelbussen

Theaterfestival Boulevard vindt in en om de stad plaats. Vanaf het centrale festivalplein [de Parade] rijden gratis Boulevard-pendelbussen naar de locaties die niet op loopafstand liggen. Het opstappunt ligt aan de zuidzijde van het festivalplein - tussen Theater aan de Parade en de Peperstraat. Vanaf daar vertrekken de bussen uiterlijk een half uur vóór aanvang van de voorstelling. Aangezien het een pendeldienst is, kunnen exacte vertrektijden niet worden weergegeven.

Tickets & Info

Zowel op het centrale festivalplein als in het Josephkwartier vind je een Tickets & Info-balie. Onze medewerkers bieden info over honderd-en-een zaken: voorstellingen, toegankelijkheid, de naam van die ene actrice/acteur die naar je lachte of een dagoverzicht van het gratis aanbod.

COLOFON

Redactie

Eric Alink [hoofdredacteur], Teddy Tops, Jeroen Thijssen

Grafische vormgeving/fotografie

Karin Jonkers, Mariëlle van der Wardt [Yell & Yonkers], Jean Philipse

Productie

Graphiset, Uden



TIPS, REACTIES, VERHALEN:
dagkrantboulevard@gmail.com

Deel je ervaringen en meningen op:
Twitter @tfboulevard
Facebook /festivalboulevard
Instagram /festival_boulevard
Snapchat gebruik de Boulevard Geofilter
Hashtags #tfboulevard en #blvrd2018